

Sygn. akt I CSK 623/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A.D. i R.D.

przeciwko M. S.A. z siedzibą

w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lutego 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 marca 2017 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powodów na rzecz strony pozwanej kwotę
5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powodowie zarzucili zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego naruszenie art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., naruszenie art. 232 zd. 2 w związku z art. 286 k.p.c. i naruszenie art. 382 k.p.c. oraz naruszenie art. 361 § 1 k.c., naruszenie art. 363 § 1 w związku z art. 361 § 1 i 2 k.c. oraz naruszenie art. 363 § 1 w związku z art. 361 § 1 i 2 i art. 6 k.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powodowie uzasadnili:

1) występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

a) czy mając na uwadze regulację art. 361 § 1 i 2 w związku z art. 363 § 1 i art. 6 k.c., w przypadku sporów o nienależyte wykonanie umowy deweloperskiej, na nabywcy nieruchomości, gdy wykaże wysokość wydatków stanowiących koszty wyburzenia budynku i wybudowania go na nowo zgodnie z projektem, spoczywa konieczność wykazania, iż wydatki te są celowe i uzasadnione ekonomicznie, czy też dowodem celowości kosztów prac naprawczych jako bardziej uzasadnionych ekonomicznie jest obciążony deweloper,

b) czy mając na uwadze treść art. 232 zd. 2 k.p.c. sąd, który podjął postępowanie dowodowe z urzędu, może ustalić jedynie część doniosłego stanu faktycznego, czy też jest zobowiązany prowadzić to postępowanie do chwili ustalenia wszystkich istotnych okoliczności w sprawie,

2) oczywistą zasadnością złożonej skargi kasacyjnej ze względu na rażące naruszenie art. 382 w związku z art. 391 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Zagadnienia przedstawione przez skarżących, mimo ich obszernej motywacji, nie mogą być uznane za wykazujące wskazanej wyżej cechy.

Pierwsze zagadnienie nie ma odzwierciedlenia w stanie faktycznym sprawy z przyczyn wyjaśnionych w odpowiedzi na skargę kasacyjną. Jeżeli zaś chodzi o drugie zagadnienie, to nie powinno budzić wątpliwości, że sąd jest obowiązany prowadzić postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym do ustalenia wszystkich istotnych faktów, nie naruszając przy tym reguł dowodowych i gwarancji procesowych chroniących każdą ze stron.

Nie jest też spełniona przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Analiza treści skargi kasacyjnej nie pozwala na przyjęcie, że w sprawie wystąpiło oczywiste, w przedstawionym wyżej znaczeniu naruszenie przepisów prawa, mogące mieć wpływ na wynik sprawy.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).